

کیفیت محیطی و ساختار پارک های شهری در ارتباط با انسان

مریم قربانی مرزونی^۱، یاسر اسلامی^۲، علی فرقانی کسمائی^۳

۱. دانشجوی کارشناسی ارشد معماری منظر، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد نور Ghoorbani.mm@gmail.com

۲. دانشجوی کارشناسی ارشد معماری منظر، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد نور Sereh.company@gmail.com

۳. دانشجوی کارشناسی ارشد معماری منظر، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد نور Co.businees@gmail.com

چکیده

با افزایش جمعیت، توسعه و گسترش شهرنشینی، انسان ها به تدریج از طبیعت دور شده و تراکم بیش از حد جمعیت و ایجاد محیط های انسان ساخت، نیازهای زیست محیطی، جسمی و روحی انسان را بیشتر بروز داده است، به همین دلیل امروزه بخش قابل توجهی از فضای سبز شهری در قالب پارک ها ایجاد می شود. نقش این پارک ها در کاهش مشکلات زیست محیطی کامل ملموس بوده، علاوه بر زیبایی هایی که از منظر شهرسازی ایجاد می کند، می تواند از جمله مناسب ترین مکان ها برای گذران اوقات فراغت شهروندان و انجام فعالیت های فرهنگی، اجتماعی، تفریحی و ... نیز محسوب شود. با توجه به این گفته ها، مدیریت و برنامه ریزی مناسب برای کار کرد اینگونه از فضاهای سبز شهری (پارک ها) از اهمیت بسیاری برخوردار است. به منظور پویایی بیشتر این فضاهای برای برآورده ساختن نیازهای مردم، باید به رفتارهای شکل دهنده این فضاهای توجه کرد و آنها را مورد بررسی قرار داد. از آنجایی که کارایی اغلب پارک های شهری در نتیجه عدم انطباق نیازهای کاربران با کیفیات محیطی مناسب با قلمروهای رفتاری، در سطح پایینی می باشد، لزوم توجه به برنامه اصولی و مبتنی بر رفتار استفاده کنندگان در اینگونه فضاهای، ضروری می نماید. با توجه به موضوع تحقیق، حوزه مطالعاتی و مسائل مربوطه آن، از منابع کتابخانه ای مدون و معتبر اخذ شده است، که به بررسی تک تک اجزا پرداخته می شود.

کلمات کلیدی: پارک شهری، مدیریت، انسان ساخت، کیفیت محیطی، فضای سبز شهری، منظر